

ning, så skulle utopiernas historia vara mindre diger, menskligheten hafva färre villfarelser att ångra, färre felsteg att utplåna ur sina annaler. Naturen, *oföränderlig och universel*, enligt Galilei uttryck, skall alltid blifva vår andes bästa rådgifvarinna, och så länge vi lefva i öfverensstämmelse med henne, skola vi ej löpa fara att falla i afgrunden. Låtom oss således rådfråga denna ständigt sanna natur och med läraktighet mottaga hennes undervisning. Det är hon som visar oss det relativa i allt, varelsernas inbördes förhållanden, förhållanden på hvilka vi stödja våra omdömen. Det är hon som klassificerar våra uppskattningar enligt tyngd och mått (*in pondere et mensura*); det är hon som räcker oss den jmförande skalan, hvarpå alla qvantiteter och värden mätas. Må vi då taga henne till domarinna, ej blott inom världens fysiska vetenskap, utan äfven vid det inre arbete som tillhör andens område.

KAPITLET IX.

Astronomien hos invånarne på Småplaneterna.

Vi hafva ännu icke sysselsatt oss med dessa små teleskopiska världar, hvilka kretsa mellan Mars och Jupiter. Detta har ej skett för att enligt hofmäns sed »lofsjunga de himmelska tyrannernas ära», i stället att följa denna oroliga demokrati, som på ett så underbart sätt undsluppit Jupiters allt förtärande hunger. Då